

Μνήμη Γιώργου Διζικιρίκη

Στις 3 Σεπτεμβρίου απεβίωσε ο σκηνοθέτης, συγγραφέας και τακτικός συνεργάτης της *Ουτοπίας*, Γιώργος Διζικιρίκης (1921-2008). Ο Διζικιρίκης γεννήθηκε στη Γένοβα και σπούδασε στη Ρώμη, φιλοσοφία και αισθητική με δάσκαλο τον Γκαλβάνο ντέλλα Βόλπε, καθώς και ζωγραφική και κινηματογράφο. Η δουλειά του ως σκηνοθέτη άρχισε το 1958. Κυριώτερα έργα του, όλα βραβευμένα: *Βαβυλωνία* (1970). *Έλληνες Ζωγράφοι* (1975). *Πήλιο* (βραβείο Tarbas, Γαλλία). *Απολογία του Ιερομονάχου Ζωσιμά Αποστόλη* (1992). Επίσης το 1988 ετελείωσε τη σειρά *Βυζαντινοί Λόγιοι και Καλλιτέχνες στην Αναγέννηση*. Ακόμα, έχει γυρίσει πολλά δοκιμιακά ντοκυμαντέρ και έργα μεγάλου μήκους. Από το συγγραφικό του έργο σημειώνουμε: *Για τη γλώσσα και την επιστήμη της λογοτεχνίας* (1977). *Η αισθητική της Ρωμιοσύνης* (1983). *Ο ελληνικός διαφωτισμός και το ευρωπαϊκό πνεύμα* (1984). *Σε αναζήτηση της καινούριας γλώσσας* (1990). *Η τέχνη και οι Έλληνες* (1992). *Αλτουσέρ και Σπινόζα* (1994). *Ας τελειώνουμε με τον Χάιντεγκερ*, Προσκήνιο 2007. Ο Διζικιρίκης συνεργάστηκε επίσης με περιοδικά όπως τα *Διαβάζω*, *Τομές*, *Πολιτιστική*, *Ουτοπία* και άλλα.

Ως διανοούμενος και συγγραφέας ο Διζικιρίκης ήταν σταθερός υπερασπιστής του ορθολογισμού και ενός σύγχρονου ριζοσπαστικού ουμανισμού. Αντίστοιχα, υπήρξε εύστοχος κριτής του ανορθολογισμού, των αντιδραστικών ιδεολογιών και του μεταμοντέρνου χάους. Ο Διζικιρίκης ήταν ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων, μακριά από τις φωνασκίες της αγοράς και τις «παρέες». Ως άνθρωπος και φίλος ήταν πάντα εγκάρδιος, ζεστός, χωρίς έπαρση, πάντα πρόθυμος να δεχτεί κριτικές παρατηρήσεις για το έργο του, πράγμα όχι αυτονόητο για πολλούς «διανοούμενους». Είναι και αυτό ένας λόγος που το έργο του, η αξία του οποίου αναγνωρίστηκε από τους ειδικούς, δεν έκανε θόρυβο στην «αγορά».

Εμείς, το επιτελείο της *Ουτοπίας*, θα θυμόμαστε με αγάπη τον φίλο και συνεργάτη, Γιώργο Διζικιρίκη.

Η Ουτοπία